

[Melchior]

Kjelgaard på plads, som hr. Steen Folke påstod. Hr. Gert Petersen fastslår, at der findes ingen andre undertrykkelse så slemme som den sydafrikanske. Jeg skal være den sidste til at sige, at jeg bryder mig om den form for undertrykkelse, der findes dér, eller at den vil jeg ikke bekæmpe – det vil jeg gerne; der er her blevet talt om, at der er nogle med en vis hudfarve, som ikke må sidde på toiletter og bænke, og det er utroligt forargeligt – men hvordan skal det vejes op imod andre mennesker i andre lande, som også kun på grund af fødselskriteriet, hr. Gert Petersen, kun på grund af det samme kriterium, nemlig hvem man er født af, bliver slæbt på psykiatriske klinikker, skønt man er rask, bliver mishandlet og sat i koncentrationslejre, bliver udsat for masser af forbrydelser, som vi ved om, og masser af forbrydelser, som vi ikke ved om? For en af de store forskelle er nemlig den, at Sydafrika kan man rejse til, men det kan man ikke til Sovjetunionen, hvis man ikke har ganske specielle forbindelser. Derfor er der overhovedet ingen som helst bevisførelse i den påstand, som hr. Gert Petersen kommer med om arten af undertrykkelse i Sydafrika i forhold til andre lande.

Gert Petersen (SF):

Jeg må først rette et par åbenbare misforståelser, som hr. Melchior har gjort sig skyldig i. Jeg blev helt fortrykt, da hr. Melchior meget dramatisk forklarede, at jeg havde angrebet ham på et helt forkert grundlag. Hr. Melchior har ikke sagt noget om, at det ikke må koste noget. Det har jeg heller aldrig påstået. Ikke om hr. Melchior; jeg har sagt det om hr. Kjelgaard, men ikke et øjeblik om hr. Melchior. Det var noget helt andet, jeg bebrejdede hr. Melchior, men på det tidspunkt var han så optaget af at føre samtaler, og derfor fik han altså ikke hørt det, men det var slet ikke det, det drejede sig om.

Jeg synes nok, det var rimeligt, at jeg citerede, hvad Elsams repræsentant havde sagt. Den følgende sætning, som han ikke har udtalt, men som er VS' vurdering af henstillingen, har jeg ikke opholdt mig ved, for den havde hr. Melchior omtalt meget indgående i sit indlæg, hvor han helt glemte at nævne, at der forelå en klar udtalelse fra Elsams ledelse, og derfor var det nødvendigt for mig at fremdrage det.

Til sidst spørgsmålet om undertrykkelse. Der findes grusom undertrykkelse mange steder, desværre, her på kloden: der er Chile, der er Iran, der er Argentina, der er Indonesien, og vi kunne desværre blive ved meget, meget længe. Vi må også, er jeg bange for, tage et land som Cambodien med, og der findes undertrykkelse af forskellige årsager og på forskellig måde i en række andre lande, derunder en del socialistiske lande. Det er jeg helt enig med hr. Melchior i, ligesom jeg er enig med hr. Melchior og andre i, at vi skal bekæmpe også den undertrykkelse.

Men det, som er karakteristisk for Sydafrika, er foruden alle de andre undertrykkende foranstaltninger, at hvis man er født med en bestemt hudfarve, afhænger det ikke af nogen som helst viljesakt eller bevidsthedsakt hos én selv, hvordan man kan få det. Man kan ikke tilpasse sig det system, man er stødt ud; man er placeret med det samme. Det svarer til, om vi sagde, at alle, der fødes og er sorthårede som hr. Jørgen Junior, skal anbringes i en ghetto, skal have ganske bestemte former for arbejde, som de ikke kan komme ud af, skal gå for en slaveløn, som kan være høj i forhold til andre steder i Afrika, fordi landet som helhed er rigere, men er en slaveløn i forhold til den hvide befolkning og landets egne muligheder. Det sydafrikanske system er altså et særlig grusomt system, fordi det ikke er muligt for et menneske, som hører til de 3/4 af befolkningen, den sorte del af befolkningen, igennem nogen som helst tilpasnings- eller anden bevidsthedsakt at ændre sin situation.

Ib Nørlund (DKP):

Der har i debattens løb udkrystalliseret sig noget, der kunne minde om en slags Sydafrikalobby, og det er mangeartede argumenter, man har prøvet at føre frem for at svække en virkelig antisydafrikansk politik fra dansk side. Men det, der er karakteristisk, synes jeg, er, at man dér ganske bevidst og overlagt ser bort fra internationale betingelser for hele den udvikling, der sker, idet vi her først og fremmest har at gøre med FN-anliggender. I virkeligheden er meget af det, der har været tilkendegivet her, en aktivisering imod FN. FN bygger på det princip, at det er en organisation til samarbejde mellem samfundssystemer af forskellig art, men på grundlag af